

Тема духовного здоров'я для нас є дуже важливою, тому що ми багато часу приділяємо нашому фізичному здоров'ю, а про духовне піклуємося мало. Найбільша біда нашого часу в тому, що сьогодні мало християн переймаються своїм духовним здоров'ям, тим, наскільки вони духовно зрілі. Та духовне здоров'я має набагато більший пріоритет над фізичним. Є багато людей, які сліпі, глухі, мають велику кількість фізичних вад, але разом з тим мають міцне духовне здоров'я.

Був випадок, коли в одному місці на горищі знайшли кількох підлітків, які були вже довгий час прив'язані ланцюгами до ліжка. З ними жахливо поводитись, вони були у жалюгідному стані, поводити себе, як тварини, їх ніхто не любив, їх нічому не вчили. Вони вирости нездоровими, незрілими фізично, емоційно та інтелектуально. Таким жахливим був стан підлітків, які, здавалось, у їхньому віці мали б вже певний розвиток.

На превеликий жаль, аналізуючи сучасне християнство, ми можемо побачити багатьох християн, які довгий час у церкві і за часом мали би бути зрілими, навчитися керуватись у житті Словом Божим, але вони звикли керуватись лише своїми поняттями, мають не Біблійне мислення і цінності, а живуть заради зовсім інших скарбів. Разом з тим, вони належать до церкви Божої. Чому ж таке відбувається? На це є дві причини:

По-перше, велика кількість людей, які ототожнюють себе з християнством, насправді не є християнами. І це є велика біда, бо якщо ти християнин, це має віддзеркалюватись в твоєму способі життя, мисленні, поведінці.

Є гарна ілюстрація: уявіть собі, що людина, яка на півгодини запізнилась на конференцію, каже : *"Вибачте, коли я перебігав дорогу, я потрапив під тридцятитонну вантажівку, яка врізалась в мене зі швидкістю 60 миль на годину, проїхалась по мені....і так трапилось, що я забруднив піджак. Ну і через це я запізнився"*. Такого чоловіка сприймуть, як обманщика, або як того, хто втратив здоровий глузд, бо неможливо зустрітись з вантажівкою і не змінитись.

Це ж саме стосується і віри у Бога. Якщо ми вважаємо, що зустрілися з Христом, з Богом – Творцем всього Всесвіту, то невже ця зустріч не може нас змінити? Якщо ти не змінився, то можливо, ти ніколи з Ним не зустрівся? Слово Боже говорить про те, що останнього дня буде велика група людей, які прийдуть до Ісуса Христа і пред'являть Йому претензії, скажуть: *"Господи, Твоїм Іменем ми чудеса творили, демонів виганяли!"*. А Він скаже: *"Я ніколи вас не знав."* Зауважте на слово *"ніколи"*. Не просто «знав, а тепер не знаю», а «ніколи не знав».

По-друге, багато християн, які прийняли Христа, як свого особистого Спасителя, зупинилися у певному процесі свого духовного розвитку. У посланні до Євреїв 5:12 написано *"Ви бо за віком повинні б бути вчителями, але ви потребуєте ще, щоб хтось вас навчав перших початків Божого Слова. І ви стали такими, яким потрібне молоко, а не страва тверда"*. Тобто, ці люди не мають ніякого розвитку. Вони вже рік, два, або ж і десять років в церкві, а мають ті ж проблеми, ті ж гріховні звички.

Тому, як же бути духовно здоровим?

2 Тим. 2:1-7 "Отож, сину мій, зміцняйся в благодаті, що в Христі Ісусі вона!"

А що чув ти від мене при багатьох свідках, те передай вірним людям, що будуть спроможні й інших навчити. А ти терпи лихо, як добрий вояк Христа Ісуса! Бо жаден вояк не в'яжеться в справи життя, аби догодити тому, хто військо збирає. А як хто йде на змаги, то вінка не одержує, якщо незаконно змагається. Трудящому хліборобові належить першому покуштувати з плоду. Розумій, що я говорю. А Господь нехай дасть тобі розум у всьому."

Тимофій, до якого звертався апостол Павло, був молодим юнаком, який своє життя присвятив Христу і багато часу приділяв для того, щоб працювати для Нього. Павло хоче, щоб цей юнак зростав духовно, і пише про те, чого йому в житті потрібно досягати. Він використовує чотири образи, якими намагається описати наше християнське життя, тобто, до чого ми з вами маємо прагнути. І в цьому є наше духовне здоров'я.

1) *"А що чув ти від мене при багатьох свідках, те передай вірним людям, що будуть спроможні й інших навчити"*. Тут зображується образ вчителя. Ми маємо навчатися Слова Божого і навчати інших. Та найбільша біда, що ми не чуємо, що Бог хоче сказати і нам немає що дати людям. Бо *"що чув, те передай"*. Сьогодні ми шукаємо задоволення в різних інших речах. В наш час, якщо організувати конференцію, де буде потужна музика і яскраве освітлення, зберуться безліч людей. Та коли організовуються конференції, які стосуються реальної проблеми, характеру, серця – то «волами людей не затягнеш». Ось чому немає духовного здоров'я. Не нехтуйте Словом Божим, бо ви ніколи не зможете дати людям те, чого не маєте. Якщо ви маєте глибоку віру в Бога, любов до Бога – передавайте її далі! На нас покладена відповідальність – чути і передавати. Пам'ятайте, що гарний вчитель – це, в першу чергу, гарний учень.

2) *"А ти терпи лихо, як добрий вояк Христа Ісуса! Бо жаден вояк не в'яжеться в справи життя, аби догодити тому, хто військо збирає"*. Це образ воїна. Говориться: "Будь готовим страждати". Воїн розуміє, що в бою важко. Не забувайте, брати та сестри, що ви знаходитесь в елітній армії Ісуса Христа. Як це чудово – жити для Нього, свого Воєначальника! Якось одного разу Олександр Македонський зі своєю армією здобув перемогу над великим військом. І коли переможене військо відступило, вони зібрали багато коштовностей. І він, як головнокомандуючий, отримав найбільшу кількість трофеїв – різного срібла і золота, та він зрозумів, що зі всіма цими трофеями вони не зможуть наздогнати армію ворога. Тому він наказав всі ці трофеї спалити і першим кинув свої у вогнище.

Бог є нашим головнокомандуючим, і Він не просто так до чогось нас закликає. Він у всьому дав нам приклад. Ми слідуємо за тим, Хто спас нас, за Царем всесвіту. Це честь –

бути вояком Його елітної армії, чи то для хлопця, чи то для дівчини. Тому в нашому житті ми маємо жити інтересами свого Воєначальника, інтересами Божого Царства. Не прив'язувати своє серце до якихось земних цінностей, а думати як догодити Воєначальнику. Бо воїн являється воїном 24 години на добу, навіть якщо не відбуваються військові дії, чим би він не займався. І нам потрібно пам'ятати, що, чим би ми не займались, ми залишаємось християнами. Не можна бути на службі у двох держав, чи двох панів – ти або Богові служиш, або ідолам і земним скарбам. Посвятить все своє життя Богу! Перегляньте ті сфери вашого життя, де Бог не панує, і посвятить ту сферу свого життя Господу.

3) *"А як хто йде на змаги, то вінка не одержує, якщо незаконно змагається"*. Образ атлета. Ми маємо змагатись проти гріха і докласти усіх зусиль, щоб у нашій вірі показати інше життя. Але навіть найбільш наполегливий атлет не досягне успіху, якщо буде порушувати правила змагання. Тому не порушуй правила, а живи за заповідями Божими. Бог нам не тільки визначив ціль – небеса, Ісус являється не лише дверима у Царство Небесне, а й дорогою, яка веде у це Царство. Це означає жити у послуху. Біблія вживає метафору про два будинки – один побудований на камені, інший – на піску. І коли пішов шторм, побудований на камені встояв, а побудований на піску був зруйнований. Шторм символізує вогонь Божого суду, який має прийти. І життя того, хто живе за заповідями Божими, хто йде дорогою послуху, якою є Христос, встоїть. Якщо атлет порушує правила – він буде дискваліфікований або оштрафований.

4) *"Трудящому хліборобові належить першому покуштувати з плоду"*. Образ хлібороба (землероба). У лінивого землероба не буде успіху. Той, хто чекає, що врожай сам по собі виросте, помиляється – потрібно попрацювати. І добрий землероб – це той, хто працює, і працює важко, дбає про свій врожай. Якщо ми хочемо мати духовну зрілість, то якомога менше часу в житті треба віддавати ледарству. Хтось сказав, що "пуста трата часу – матір всіх гріхів і пороків". У диявола завжди є діло для не зайнятих рук. Час, коли ми хочемо відпочити – найнебезпечніший час, бо тоді ми найбільш вразливі.

Землероба мотивує думка про те, що буде гарний врожай. Ми маємо працювати для Бога, а наш мотив – вічність, небеса, нагорода. Уявіть, якби Бог сказав нам прожити завтрашній день свято, і цей день визначить наступні сто років, як ми будемо жити – чи в благополуччі, чи в стражданнях. Як би ми прожили цей день? Ми б намагались прожити його як належить. Так наше життя визначає абсолютно все – всю нашу вічність. То як потрібно це життя прожити? Як землероб – той, хто тяжко працює, вкладає багато зусиль, має терпіння, проявляє постійність, і ця постійність буде благословенна Богом. Землероб дуже залежний від сонця, погодних умов. Так само й ми залежні від Божих дарів, без них наша праця не принесе ніякого плоду, та Бог, як правило, благословляє тих, хто працює.

Отже, ми розглянули чотири сфери, в яких маємо духовно зростати:

- 1) Учні́вство. Досліджуйте, любіть і передавайте Слово Боже. Образ вчителя – те, що маєш передай, навчайся і навчай.
- 2) Посвячення. Посвячуйте Богові все своє життя. Образ воїна – живи інтересами свого пана, інтересами царства.
- 3) Освячення. Ми маємо перетворюватися в образ Ісуса Христа. Образ атлета – не порушуй правил, це може дорого коштувати.
- 4) Постійність, постійна праця. Образ землероба – працюй, не лінуйся, результат того вартий.

Нехай Господь кожного з нас благословить, щоб у нас було міцне духовне здоров'я!

В'ячеслав Андрікевич,

диякон церкви ЄХБ «Голгофа»,

м. Хмельницький

Підготувала Анастасія Бідюк